

వరప్రసాదకలు

శ్రీబాబాజీ సత్సంగాలలో
శిష్య భాగాలు

సద్గురు ప్రేమ కళ్ళలో

స్వస్వప్నలో: మీరు ఈ ప్రశ్నను చాలాసార్లు అడిగారు - “అసలు ఇక్కడ ఏమి జరుగుతుంది? మీ మార్గం ఏమిటి? ఇది శరణాగతి పథమే కదా? ఇది ప్రేమ మార్గమే కదా? అలా కాకపోతే మరి ఈ మార్గమేమిటి? అసలు ఏమి జరుగుతోంది!” (గురువుగారు నవ్వుతూ)... ఏమీ జరుగుతున్నట్లు కనిపించడం లేదు కదూ - అది నిజమే! అయస్కాంతానికి, ఇనుపముక్కకు సంబంధించిన ఉదాహరణను నేను మీకు ఇంతకు ముందు చెప్పాను. మళ్ళీ మరొకసారి చెబుతాను. మనమంతా ఆ ఇనుప ముక్కలాంటి వాళ్ళం. అయస్కాంతానికి, ఇనుపముక్కకు ఉన్న తేడా ఏమిటి? అయస్కాంతం విషయంలో దానిలోని అణువులన్నీ క్రమపద్ధతిలో సరిగ్గా ధ్రువీకృతమై ఉంటాయి. ప్రతి అణువుకు ఉత్తరధ్రువం, దక్షిణధ్రువం ఉంటాయి - వాస్తవానికి అవి అలా ధ్రువీకృతం కావించబడి ఉంటాయి. అదే ఇనుపముక్కలో అణువులు ధ్రువీకృతమై ఉండవు, అక్కడ ధ్రువాలుగానీ, క్రమంగానీ ఉండదు, కాబట్టి ప్రతి అణువు యొక్క అయస్కాంత క్షేత్రానికి మరొక అణువు అయస్కాంతక్షేత్రం ప్రతికూలంగా పనిచేస్తుంది, ప్రతిఘటిస్తుంది. నిజానికి ఇనుములోని ప్రతి అణువు అయస్కాంతతత్వాన్ని కలిగివుంటుంది. అక్కడ అయస్కాంతశక్తి ఉంటుంది కానీ అది వ్యక్తం కాదు, నిరోధింపబడుతుంది; అది అణిచివేయబడుతుంది. అయస్కాంతంలో అది వేరే విధంగా ఉంటుంది. భౌతికంగా చూస్తే అది సరిగ్గా ఇనుము మాదిరిగానే ఉంటుంది - మార్చేమీ ఉండదు - కానీ ప్రతి అణువు ఓ క్రమపద్ధతిలో, అమరికతో ఉత్తరం నుండి దక్షిణం వైపుకు ధ్రువీకృతమై, కేంద్రీకరింపబడి ఉంటుంది. మన అంతరంగంలో, మనం కూడా ఆ ఇనుప అణువుల మాదిరిగానే ఉంటాం. మనలో ఓ క్రమంగానీ, కూర్పు కానీ లేని చాలారకాల ఆకర్షణలున్నాయి - ఈ ఆకర్షణలు, కోరికలన్నీ ఒకదానితో ఒకటి సంఘర్షించేటటువంటి అణువుల వంటివి. “నాకు డబ్బు కావాలి, నాకు సౌఖ్యాలు కావాలి, మంచి ఇల్లు కావాలి, నేను కుటుంబంతో కలిసుండాలి, పశ్చిమదేశాలలోని సౌకర్యాలను నేను అనుభవించాలి, నాకు ఆధ్యాత్మిక ఆనందానుభూతి కావాలి, నాకు నిర్వాణం కావాలి”. ఇలా మనకు ఎన్నో ఒకదానితో ఒకటి సమన్వయపడని కోరికలు పరస్పరం వ్యతిరేక దిశలనుండి మనల్ని లాగుతుంటాయి. ఇలా వివిధ రకాల పాశాలు మనల్ని వివిధ దిశల నుండి లాగుతూ ఉండటం వలన ఆ అయస్కాంతతత్వం లేకుండా పోతుంది. కాబట్టి ఓ ఇనుపముక్కను అయస్కాంతం చేయడం ఎలా? దానిని నిరంతరం అయస్కాంతాన్ని - సద్గురువును - అంటిపెట్టుకుని ఉండేలా చేయడం ద్వారా, అయస్కాంతం మీద తిరిగి తిరిగి రుద్దడం ద్వారా దానిని అయస్కాంతంలా చేయవచ్చు.

హైదరాబాద్, 1998

సద్గురువులో నిబిడీకృతమైన అయస్కాంతతత్వం క్రమంగా మనలో ఉన్న వివిధ రకాల ఆకర్షణలను ధ్రువీకృతం చేస్తుంది. అంతేకానీ అణువుల సంఖ్యలో ఎటువంటి మార్పు ఉండదు. ఒకవేళ ఆ ఇనుపముక్కలో పదిలక్షల అణువులున్నాయనుకుంటే వాటి సంఖ్య ఒక్కటి ఎక్కువగా కాదు, ఒక్కటి తక్కువగా కాదు. అక్కడ సరిగ్గా అదే సంఖ్యలో అణువులుంటాయి, కానీ వాటి దిశ మారుతుంది, వాటి దృక్పథం మారుతుంది, అవి సరైన పద్ధతిలో ధ్రువీకృతమవుతాయి, సమన్వయం పొందుతాయి. అవి ఓ క్రమంలో కూర్చబడుతాయి. అక్కడ ఈ ఇనుపముక్క ఎటువంటి ఆధ్యాత్మిక అభ్యాసాలు, పద్ధతులు, సాధనలు చేసింది? అసలు ఏమైనా చేసిందా? ఏమైనా మారిందా? వాస్తవానికి, అది మార్పు చెందింది, అది ఒక అయస్కాంతంగా మారింది. కానీ ఆ పరివర్తన ఎక్కడ సంభవించింది? ఏం జరిగింది? మార్పు తెచ్చింది ఇనుపముక్కనా లేక అయస్కాంతమా? మనం బట్టలు ఉతికి ఎండలో దండెంపై ఆరేస్తాం. అవి ఆరిపోతాయి, ఎలా? ఎండలో ఉంచడం వలన, అంతే. అవి ఎండలోనే ఉండాలి. మీరు వాటిని ఇంట్లోనో, లేకపోతే ఓ నీళ్ళ బక్యెటలోనో ఉంచితే అవి ఆరతాయా? ఆరవు. మన ప్రయత్నమంతా వాటిని బయట ఎండలో తీగపై వేయడం వరకే. ఇక్కడ కూడా ఇనుపముక్క చేయవలసిన ప్రయత్నమల్లా అయస్కాంతంతో నిరంతర సాంగత్యంలో ఉండటమే, ఒక్కసారి మాత్రమే కాదు తరచుగా ఉండాలి, “నేను ఓసారి చేశాను, కానీ ఏం జరగలేదు!” – అది అలా జరగదు! ఆ పరిణామక్రమంలో ఇనుపముక్క కొంత అసౌకర్యానికి లోనై “అయ్యో భగవంతుడా, ఇది బాగా ఇబ్బందిగా ఉంది, నాకది అవసరంలేదు” అనవచ్చు. మళ్ళీ మీరు ప్రయత్నిస్తారు. ముందు ఏదో కోల్పోతున్నట్లు అనిపించవచ్చు. కానీ కొంతకాలం తరువాత ఇనుపముక్క ఏమీ కోల్పోవడంలేదని మీరు తెలుసుకుంటారు. ఇంకా అదనంగా ఏదీ తోడవడం లేదు – గోళ్ళుకానీ, వెంట్రుకలు కానీ ఏమీ కొత్తగా తోడవడం లేదు (గురువుగారు నవ్వుతూ...) మీరు అంతకు ముందు ఎలా ఉన్నారో అలానే ఉన్నారు, కానీ ఏదో మార్పు కలిగింది. మీరు అయస్కాంతంలా అయిపోతున్నారు.

భక్తుడు: అంటే (మనలో) ప్రతి కోరిక తప్పనిసరిగా సద్గురు ప్రేమ కోసమై ఉండాలా?

స్వరూప్గోష్ఠి: అక్కడ జరిగేది అదే. మీకు ఉద్యోగం కావాలి, మీకు బాబా పట్ల గల ప్రేమకు అది అడ్డంకాదు. “బాబా, నాకు ఉద్యోగం కావాలి” అని మీరు అడుగుతారు. ఉద్యోగం వచ్చినప్పుడు బాబా పట్ల మీకు గల ప్రేమ పెరుగుతుంది. “బాబా నాకు ఉద్యోగం ఇచ్చారు” అనంటారు. మీకు ఆరోగ్యం బాగాలేదు, “నాకు ఆరోగ్యం కుదుటపడాలి” అని మీరు బాబాను అడుగుతారు. మీరు ఆరోగ్యవంతులవుతారు. “బాబా నాకు ఆరోగ్యం ఇచ్చారు” అంటారు. అక్కడ ఎటువంటి సంఘర్షణ ఉండదు. మీ ఆరోగ్యం, మీరు అడగడం, బాబా ఇవ్వడం... అన్నీ ఓ చక్కని కూర్పుతో ఉంటాయి. అవి చక్కని పొందికతో అమరి ఉంటాయి. కాబట్టి మన జీవితం మొత్తం, మనం చేసే ప్రతిదీ, అన్నీ క్రమంగా మార్పు చెంది ఆ వైపుకు (బాబా వైపుకు) కేంద్రీకరించబడుతాయి. మనం కోల్పోయేది ఏమీ ఉండదు. మారేది కూడా ఏమీ ఉండదు. కానీ మొత్తం బాబా వైపుకే కేంద్రీకృతమై ఉంటుంది. అప్పుడు మనం అనుకునే ఆ ఆధ్యాత్మిక పరిణతి, మనం అనుకునే ఆ అయస్కాంతతత్వం కూడా వస్తాయి. కానీ అది ఏదో కోల్పోవడం వలన మాత్రంకాదు. కాబట్టి మార్గం ఆనందంగా ఉంటుంది – ఇదీ నేను చెప్పేది. నువ్వు దానిని ఇనుపముక్క అయస్కాంతానికి శరణాగతి కావడం అంటావా? లేకపోతే అది ఇనుపముక్క కావడం వల్ల తనను తాను అయస్కాంతంగా మార్చుకుంది అనంటావా? లేదూ.. ఏమీ చెయ్యకుండా ఉన్నప్పటికీ అయస్కాంతమే ఇనుపముక్కను మరో అయస్కాంతంగా చెయ్యగలదా? కాదు, అది ఆ సాంగత్య ప్రభావం- మనల్ని మనం అటువంటి సాంగత్యంలో ఉంచుకోవడమే కావల్సింది.

స్వరూప్గోష్ఠి: “మీలో స్వతహాగానే దివ్యత్వం ఉంది; మీరది, మీరిది” అని చెబుతూంటారు, కానీ నిజానికది మనకు తెలియదు. అదేదో మనలో ఉంది కానీ మనకది అనుభవంలోనికి రాదు. ఇనుపముక్క స్వతహాగానే ఒక అయస్కాంతం కూడా. కానీ దాని అయస్కాంతత్వాన్ని అది వ్యక్తపరచడంగానీ, అనుభూతి చెందడంగానీ చేయదు. ఓ ఇనుపముక్క అయస్కాంతంగా ఎలా మారుతుందో మన విషయంలో కూడా అలానే ఉంటుంది. దానికి మార్గమేమిటంటే మనం ముందు ఒక అయస్కాంతం కోసం అన్వేషించాలి – మన విషయంలో అయస్కాంతమంటే సద్గురువు. అయస్కాంతానికి అంటే సద్గురువుకు- దానిని

అన్వేషించేవానికి గల తేడా ఏమిటి? మౌలికమైన తేడా ఏమిటంటే - అయస్కాంతంలోని క్రమత, అది సాధించిన సమన్వయం - ఇక్కడ ఇనుపముక్కలో ఉండవు. అందుకనే సద్గురువు వైపు నుండి చూస్తే ఆయనకంతా సమంగానే ఉంటుంది. ఆయన ఆ పరిపూర్ణ సామరస్యాన్ని సాధించారు, అందుకే ఆయన ఏ భేదాన్ని చూడరు. కానీ సాధకుని దృక్పథంలో మాత్రం “లేదు, లేదు, లేదు! మేమంతా ఇనుపముక్కలం, మీరు అయస్కాంతం” అంటారు.

భక్తుడు: ఆ అయస్కాంతశక్తి ప్రేమ వంటిదేనా?

స్వరూప్యగోరు: అవును ప్రేమే. ఒక ఇనుపముక్క అయస్కాంతం వైపుకు ఆకర్షింపబడినట్టుగానే, సాధకుడు సద్గురువు వైపుకు లాగబడతాడు. మనిషి అనే ఈ ఇనుపముక్కలో ఆ అయస్కాంతతత్వం ప్రేమలాగా అనుభవమవుతుంది.

భక్తుడు: సద్గురువు అయస్కాంతతత్వాన్ని ఇస్తారా?

స్వరూప్యగోరు: అది ఇవ్వడం కాదు. అయస్కాంతతత్వం ఇనుపముక్కలో అంతకుమునుపే ఉంది. ఆయన దానిని కేవలం ఉత్తేజపరుస్తారు. అలా కాకపోతే అణువుల అమరికను ఒక నిర్ణీతక్రమంలోనికి తీసుకురావడం మాత్రం చేతనే సాధకుడు తను మొదటి నుంచే అయస్కాంతమని గ్రహిస్తాడు.

స్వరూప్యగోరు: ఇనుపముక్కను అయస్కాంతంగా చేసేదెలా? నువ్వు దేనినైతే అయస్కాంతం అనుకుంటావో నిరంతరం దాని సాంగత్యంలో ఉంచడం వలన. మనకు బాబానే ఆ అయస్కాంతం. మానసికంగా ఆయనకు చేరువగా ఉండటానికి ప్రయత్నించండి, వీలైతే భౌతికంగా కూడా ఆయనతో సన్నిహితంగా ఉండండి. రమణమహర్షి వంటి గొప్ప మహాత్ములు కూడా బోధించింది అదే. వాస్తవానికి రమణమహర్షి చాలా రమణీయంగా అరుణాచలాన్ని అయస్కాంత పర్వతం అన్నారు. ఆయన ఎంతగా ఆకర్షితులయ్యారంటే అక్కడికి వచ్చిన తరువాత ఆయన ఆ ప్రదేశాన్ని మరి వదలిపెట్టలేదు, ఆయన తామే ఒక అయస్కాంతంగా మారిన తరువాత కూడా ఆయన దానిని వదలలేదు. అరుణాచలం ఆయన అయస్కాంతం. ఓ ఇనుపముక్కలాగా దానిని ఆయన అంటిపెట్టుకున్నారు. రమణమహర్షి వంటి గొప్ప సిద్ధులు, మహాత్ముల యొక్క ఆచరణ ఇలా ఉన్నప్పుడు, మన సంగతేంటి? ఆయన ఎప్పుడూ తమ సద్గురువు పాదాలచెంతనే ఉండాల్సిన అవసరముందా? “ఇది నా గురుస్థానం, నేను ఇక్కడే ఉంటాను” అని బాబా తమ గురువు సమాధి వద్దనే ఉండిపోవాల్సిన అవసరముందా? వారు మనకు దారి చూపించారు: మీ గురువే మీ అయస్కాంతం అని. బాబా మనందరి అయస్కాంతం. మనకు బాబా గురువు. మనమందరం ఇనుపముక్కలవంటి వాళ్ళం. మన చేతలతో, ఆలోచనలతో మనకున్న సమస్తంతో ఆ అయస్కాంతాన్ని అంటిపెట్టుకుందాం - అప్పుడు మనమూ అలా తయారవుతాం! అర్థమైందా?

భక్తుడు: సద్గురువు యొక్క ప్రత్యక్షసన్నిధిలో ఉండలేనివారికి, సద్గురువును నిరంతరం అంటిపెట్టుకుని ఉండటానికి గల ఇతర మార్గాల గురించి, వాటిలోని ఆంతర్యం గురించి కాస్త వివరిస్తారా?

స్వరూప్యగోరు: నిజంగా అంటిపెట్టుకుని ఉండటమంటే ఆ అయస్కాంతక్షేత్రంలో ఉండటమే. నిజానికి ఇనుపముక్కను అయస్కాంతంగా మార్చేది ఆ అయస్కాంతం కాదు, దాని క్షేత్రం. కొంతమందికి సద్గురు సాన్నిధ్యం దొరకనప్పుడు, వారికి ఓ ప్రచోదకం (Extender) కావాలి. ఉదాహరణకు, కంప్యూటర్ ఉందనుకుందాం, వైర్లెస్ మోడెం ఎక్కడో మొదటి అంతస్తులో ఉందనుకుందాం, మీకిక్కడ క్రింద దాని సిగ్నల్ అందదు, అప్పుడు మీరు ఏం చేస్తారు? ఇక్కడ తరంగశక్తిని పెంచదానికి మరొక మోడెం పెడతారు, అది ఆ తరంగబలాన్ని మరింతగా పెంచుతుంది, అంతే. అది ఏదైనా సరే, మిమ్మల్ని ఆ తరంగక్షేత్రంలో ఉంచగలగాలి. మీరు ఆ క్షేత్రంలో ఉన్నారా? ఆ విషయం ఎవరికి వారు రకరకాల మార్గాల్లో

అన్వేషించుకోవాలి. నేను వాటిని ఫలానా అని చెప్పదల్చుకోవట్లేదు. నేను చెప్పేది వినడానికి బదులు మీరే అన్వేషించండి.

భక్తుడు: అంటే మీ ఉద్దేశ్యం ఆ శక్తిక్షేత్రంలో అనా?

గురువుగారు: అవును, ఆ పోలికలో అది శక్తి క్షేత్రమే. అది మరొకటి కూడా కావచ్చు. అది ఓ ప్రేమ క్షేత్రం కూడా కావచ్చు, ఎందుకంటే నిజానికి ఇక్కడ ప్రభావితం చేసేది ఆ ప్రేమే. ఇనుపముక్కల విషయంలో అయితే అది కేవలం ఆ అయస్కాంతశక్తి యొక్క ఆకర్షణే. కానీ మనం ఇనుపముక్కలం కాదు, మనం మనుషులం. మనకు హృదయముంది, అందులో భావోద్వేగాలున్నాయి. మనలో ప్రేమ ఉంది, మనలో ద్వేషం ఉంది. కాబట్టి మనం క్షేత్రాన్ని ప్రేమ అనే భావోద్వేగంలా అనుభూతి చెందుతాం. ఎక్కడ ఆ భావోద్వేగం మరింతగా ప్రజ్వరిల్లుతుందో, అది మరింత పెరిగి బలీయమవుతుందో, మీరు ఎక్కడ దానిని మరింతగా అనుభూతి చెందగలుగుతారో, అదీ ఆ క్షేత్రం.

భక్తుడు: ప్రతి ఒక్కరికీ సద్గురు ప్రత్యక్షసాన్నిధ్యంలో ఎల్లప్పుడూ ఉండటం అవసరముంటుందా?

గోరూప్రగోరు: అది అవసరమైనా, కాకపోయినా - మనకున్న ఇతర పాశాల/వ్యామోహాల వలన మనం అక్కడ ఉండలేము. వాస్తవంగా చెప్పాలంటే అవసరంలేదు.

భక్తుడు: మనస్సు సద్గురు రూపంపై లగ్నమయిన తరువాత, ఆయన చాలా దూరంలో ఉన్నా ఆయన శక్తి ప్రవాహం ఉంటుంది కదా? కొన్ని సందర్భాలలో భక్తుడు ఎక్కడికి వెళ్ళినా సరే, సద్గురువు ఆకర్షణ శక్తి కోల్పోయిన భావమే లేనటువంటి ప్రగాఢమైన గుర్తింపు ఉంటుంది.

గోరూప్రగోరు: అలా అయితే వారు ఆ అయస్కాంత క్షేత్రంలోనే ఉన్నారు. మీరు చాలా మైళ్ళదూరంలో ఉన్నారు అనుకుంటేనే మీరు చాలా దూరంలో ఉన్నట్లు (నవ్వులు). కానీ మీకు గురువుయొక్క ఆకర్షణశక్తి అక్కడకూడా అనుభవమవుతుంటే మీరు ఆయననుండి నిజంగా దూరంగా వెళ్ళినట్లు కాదు. సద్గురువు యొక్క శక్తి అంతవరకు వ్యాపించి ఉందా లేదా అనేది కాదు సమస్య, మనం దానిని అనుభూతి చెందగలుగుతున్నామా లేదా అనేదే సమస్య. ఒక అయస్కాంతాన్ని ఇనుపముక్కను కొంతదూరంలో పెడితే అక్కడ అయస్కాంత ఆకర్షణ ఉన్నా అది ఇనుపముక్కను దగ్గరకు లాగలేదు. మీరు వాటిని ఇంకాస్త దగ్గరకు జరిపారనుకోండి, అప్పుడు ఇనుపముక్క ఆకర్షింపబడుతుంది. దానర్థం అంతకుముందక్కడ అయస్కాంత ఆకర్షణ లేదని కాదు, ఇనుపముక్కపై మిగతా ఆకర్షణల బలం ఎక్కువగా ఉంది అందుకని ఇనుపముక్క ఆకర్షింపబడలేదు. ఇనుపముక్కను దగ్గరకు తీసుకువచ్చిన ఆ క్షణంలో అది ఆ అయస్కాంతత్వాన్ని అనుభవిస్తుంది. బాబా స్వయంగా చెప్పింది కూడా అదే. ఆయన తమ సద్గురువు మీదనే దృష్టి నిలిపి అలా చూస్తూ 12 సంవత్సరాలపాటు కూర్చున్నారు. తాము ఎక్కడున్నా సరే తమ గురువు తమను ఎల్లప్పుడూ ప్రేమించేవారని, రక్షించేవారని బాబా చెప్పారు. ఆయన గురువు ఆయనను ఇక బయలుదేరమని చెప్పినప్పుడు బాబా ఆ అనుభవంతో, ఆ ఎరుకతో బయలుదేరారు.

గోరూప్రగోరు: ఒక ఇనుపముక్కకు - అయస్కాంతం పట్ల తనకు గల ఆకర్షణ - ప్రేమగా అనుభవమవుతుంది. ఆ ఇనుపముక్క అయస్కాంతాన్ని ప్రేమిస్తుంది. అందుకనే అది ఎప్పుడూ అయస్కాంతానికి దగ్గరగా జరుగుతూ ఉంటుంది. అయస్కాంతం విషయానికి వస్తే ఇనుపముక్క తనను ప్రేమించిన దానికంటే ఎక్కువగా అది ఇనుపముక్కను ప్రేమిస్తూ ఉంటుంది. అందుకనే ఇనుపముక్కను అయస్కాంతం దగ్గరకు లాక్కుంటుంది. నిజానికి దగ్గరకు లాక్కునేది అయస్కాంతమే, క్రియాశీలంగా ఉండేది అయస్కాంతమే. కానీ అయస్కాంతం ఏ కదలికా లేకుండా ఉండి, ఇనుపముక్క దానివైపుకు జరుగుతూ ఉంటుంది కాబట్టి ఇనుపముక్కే క్రియాశీలకంగా ఉన్నట్లనిపిస్తుంది. కానీ దానిని కదిలించేది అయస్కాంతమే. అందువలన అది స్థిరంగా

ఉంటూనే త్రియాత్మకమైనదిగా ఉంటుంది. అందుకనే నాకు- రమణమహర్షి అరుణాచలాన్ని అయస్కాంతమని ఆయన చేసిన వర్ణన చాలా చక్కగా సరిపోయిందనిపిస్తుంది. ఆయన దానిని అయస్కాంత పర్వతము అనేవారు. ఓ గొప్ప అయస్కాంతం అని చెప్పేవారు. ఈ దృష్ట్యానే ఆయన అలా చెప్పారనుకుంటాను. అరుణాచలం ఎలాగైతే ఆకర్షిస్తుందో బాబా వద్ద కూడా అలానే జరుగుతుంది. ఒకవేళ మీరు మీలోని జడత్వాన్ని, క్రమరాహిత్యాన్ని వదిలించుకుని అయస్కాంతీకరింపబడాలని, ఆ పరిపూర్ణ సామరస్యాన్ని పొందాలని అనుకుంటే మిమ్మల్ని మీరు ఆ అయస్కాంతక్షేత్ర పరిధిలో ఉంచుకోవాలి.

భక్తుడు: ఆ అయస్కాంత ప్రభావక్షేత్రంలో ఉంటే సరిపోతుందా లేదా ఇనుపముక్క అయస్కాంతాన్ని స్పృశించాల్సిన అవసరముందా?

గోరూపుగోరు: ఆ ప్రభావక్షేత్రంలో ఉంటే సరిపోతుంది. అది చాలు. మిగతాది ఆయన చూసుకుంటారు.

భక్తుడు: అయస్కాంతాన్ని స్పృశించనవసరం లేకుండా కేవలం ఆ కక్ష్యలో (ప్రభావక్షేత్రంలో) ఉండి సంతృప్తి చెందవచ్చా?

గోరూపుగోరు: ఆ అసంతృప్తి నిజంగా ఉంటే, నువ్వు మరింత దగ్గర కక్ష్యలలోనికి (పరిధులలోనికి) లాగబడుతూ ఉంటావు. చివరికి నువ్వు ఆ సూర్యునిలో (సద్గురువులో) కలసిపోతావు. సూర్యునితో ఏకత్వాన్ని పొందుతావు. అప్పుడు అసలు కక్ష్య (పరిధి) అంటూ ఏమీ ఉండదు.

గోరూపుగోరు: మీరు చెప్పినట్టు “పాక్షిక లక్ష్యాలు, చిన్న లక్ష్యాలు, స్వల్పమైన ఆకర్షణలు...” ఇలా ఇప్పుడు మీ హృదయంలో అటు ఇటు లాగుతున్న ఎన్నో కోరికలు, ఎన్నో అవసరాలు ఉన్నాయి. మన హృదయమంతా ఇటువంటి చిన్న చిన్న అణువులతో నిండివుంది, కానీ ప్రతి అణువు మరొకదానితో సంఘర్షిస్తోంది. ఒక అయస్కాంతంతో సాంగత్యం ఏర్పడటం ద్వారా, ఈ అటు ఇటు లాగే ఈ విషయాలన్నీ ఓ నిర్దిష్టమైన పొందికతో, క్రమబద్ధంగా అమరుతాయి. ఏమీ కోల్పోవడంగానీ, ఏదీ తోడవ్వడంగానీ లేకుండానే నీకు ప్రయోజనం కలుగుతుంది! నువ్వు అయస్కాంతం అయిపోతావు! ఆ అయస్కాంత శక్తిని పొందుతావు. అప్పుడు ప్రతిదీ పరిపూర్ణమయిన పొందికతో, కూర్పుతో ఉంటుంది. అదే అనుగ్రహం. తనకు తానుగా ఇనుపముక్క ఏమీ చెయ్యగలిగే స్థితిలో లేదు, అందుకని దానికి ఒక అయస్కాంతం కావాలి. ఆ అయస్కాంతాన్నే సద్గురువు అంటారు. బాబా అటువంటి అయస్కాంతం. మనమంతా ఇనుపముక్కలం. ఆయన గురించి నిరంతరం చింతన చేయడం ద్వారా, ఆయన సాన్నిధ్యం వలన, ఆయన సాంగత్యం వలన మనమనే ఈ ఇనుపముక్కను ఆనందభరితమైన, సంతృప్తికరమైన, సామరస్యపూరిత మార్గం ద్వారా ఒక అయస్కాంతంగా చేసుకుంటాం. పరిపూర్ణ ఆనందం పొందడమనేది మన లక్ష్యం, మనం ఆ వైపుకు వేగంగా పరుగెడుతున్నాం, మనం దానిని పొందినపుడు అది అనుగ్రహమవుతుంది. మన పరుగును అనుగ్రహంగా మలిచేటటువంటి కారకమే గురువు!

“శ్రోతృత్వం” గతసంచికల కొరకు <http://saipatham.saibaba.com/>

శ్రీసాయిబాబా సచ్చరిత్ర, ప్రబోధాలను సమగ్రంగా దర్శించడానికి www.saibaba.com ను సందర్శించండి.